

Toinen mietiskely: Kuka minä olen? Pyhä Henki minussa.

Matt. 3:1-2, 11-12

Noihin aikoihin Johannes Kastaja tuli ja alkoi julistaa Juudean autiomaassa: "Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!" ... "Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta minun jälkeeni tulee toinen, joka on minua väkevämpi. Minä en kelpaa edes riisumaan kenkiä hänen jalastaan. Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on kädessään viskain, ja sillä hän puhdistaa puima-tantereensa viljan. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa tulessa, joka ei koskaan sammuu."

Kahdessa vanhassa Franciscuksen elämäkerrassa kerrotaan, kuinka veli Leone kerran yöaikaan huomasi Franciscuksen vaipuneen rukoukseen kääntyneenä kohti kaunista ja pehmeästi loistavaa liekkiä. Hän toisteli koko ajan: "Kuka olet sinä, rakkauden täyttämä Jumala, ja kuka olen minä, pikku mato, sinun arvoton palvelijasi?"

Niin, kuka olen *minä* fransiskaanisena maallikkona? Kuka ylipäänsä olen? Mitkä ovat kinun koordinaattini? Franciscus määrittää tämän kysymyksen sävyn: se on ensiarvoisen tärkeä ja kaikkein perustavinta laatua suhteessa Jumalaan, jolle minä olen joku. Minun on ensin kysyttävä kuka *Jumala* on ja (vasta) sen jälkeen kysyttävä omaa henkilökohtaista suhdettani Jumalaan. Silloin tiedän, kuka olen. Siis: "Kuka sinä olet, rakkauden täyttämä Jumala?"

Kristillisessä uskontunnustuksessa tunnustamme yhden kolmi-yhteisen Jumalan. Jumala on Yksi Ainoa, jota saamme puhutella "Sinäksi". Samanaikaisesti tämä ainoa Jumala ilmenee kolmena persoonana, joilla on keskenään rakkauden yhteys eli *communio, koinonia*, ja jotka rakkaudesta myös etsivät yhteyttä, *communio, koinonia*, koko luomakunnan ja ennen kaikkea meidän ihmisten kanssa.

Franciscus kutsuu Jumalaa "rakkauden täyttämäksi". Rakkaus ei etsi omaansa, vaan rakkaus antaa itsensä toiselle. Kysymys "Kuka olet sinä rakkauden täyttämä Jumala?" ei sen vuoksi ole älyllinen kysymys siitä, miten voisimme muotoilla, että yksi on kolme tai että kolme on yksi. Tämä on ja jää mysteeriksi, jota emme käsitä tai jota emme kykene pukemaan inhimillisiin ja siten rajallisiin sanoin. Franciscus kysyy ennemminkin, kuinka tämän Jumalan rakkaus voi olla sellaista, että Jumala voi ja haluaa mennä itsensä ulkopuolelle ja etsii yhteyttä häneen, Francescoon, tähän pieneen arvottomaan ihmiseen, joka pohjimmiltaan ei ole minkään arvoinen. Jumala voisi itsessään olla tarpeeksi, mutta Franciscus ei ole. Yhteys Isän, Pojan ja Hengen välillä on täydellinen, niin täydellinen, intiimi ja tiivis, että tämä yhteys toteutuu yhdessä ja samassa jumalallisessa olemuksessa, jota kukaan ei voi käsittää. Ja kuitenkin Jumala laajentaa tämän yhteyden vähäpätöiseen ja oppimattomaan assisilaiseen pikku mieheen, tähän mitättömään olentoon. Miksi? Ja kuinka? Ja mitä se merkitsee Francescolle? Myös tämä on mysteeri, rakkauden käsitämättömyys, mutta se on valoisa mysteeri, jota hän ei voi koskaan kylliksi mietiskellä.

*

Uskontunnustuksessa sanomme, että Jumala on ainoa Jumala kolmessa persoonassa. Nämä kolme kuvaamme kolmena eri aktiviteettina tai toimijoina, vaikka nuo kolme persoonaa toimivat kuin yksi. Kolmiyhteisyys taikka erilaisuus persoonien välillä on ainoastaan heidän sisäisissä väleissään, ei heidän toimissaan meitä tai muuta luomakuntaa kohtaan. Yksi ja ainoa Jumala on ilmaissut itsensä Luojana, Vapahtajana, Elämänantajana.

Tämä ilmestyminen alkoi Vanhassa Testamentissa. Tuolloin Jumala näytti ensimmäiseksi olevansa Israelin Pelastaja, mahtavampi kaikkien muiden kansojen jumalia. Niin juutalaiset ymmärsivät, että Jumala on Kaikkivoipa, kaikkien ja kaiken Luoja ja siten kaiken Herra. Hän on kaiken alku ja kaiken loppupiste ja sen vuoksi häntä voidaan kutsua kaiken ja kaikkien Isäksi. Kaikki muut jumalat ovat vain epäjumalia. Vain tosi Jumalaa tulee rukoilla ja kunnioittaa, kiittää ja rakastaa. Tämä Jumala on loputtomasti korotettu, kaikkivoipa ja ikuinen. Hän on ylimaallinen, kokonaan toisenlainen kuin me. Mutta hän on luonut meidät ja on täynnä huolenpitoa valituistaan ja lähellä heitä, jotka häntä kutsuvat. Ensimmäinen Mooseksen kirja, luku 1:31 kertoo, et-